

han ikke benyttede dette paa en mindre be-
rettiget Maade til at paavirke Thingets Af-
stemning ved denne Leilighed, men da han
gjør det, kan jeg ikke lade være endnu en
Gang at minde det høie Thing om, hvad den
ærede Ordførers Henstilling til os var i
Fjor. Han siger nemlig, at dette Thing har
bundet sig, og at dette Thing, hvis det vil
være i Konsekvens med sig selv, tør behandle
dette Forslag videre, fordi der altsaa i Hen-
visningen i Fjor skulde ligge en Opfordring
til Ministeren om at fremme denne Sag.
Overfor dette maa jeg gjentagende gøre op-
mærksom paa, at det ærede Medlems Ord
vare, at han paa Udvalgets Begnie opfordrede
Ministeren til at fremkomme med denne Sag
ved „administrative Foranstaltninger“. Nu
siger det ærede Medlem, at derved forstaaer
han Lovgivningsforanstaltning, men det er
jo en Sprogbrug, som ikke er almindelig.
Hvis den er almindelig for det ærede Med-
lem, burde han een Gang for alle sige os,
at han mener Lovgivningsforanstaltning,
naar han siger administrativ Foranstaltning.
Ellers kunne vi sandelig ikke forstaa ham.
Maa jeg gjøre et Par Bemærkninger til det
ærede Medlem for Veile Amts 2den Valg-
kreds (Berg) som jeg nu hører vil stemme
for denne Sags videre Behandling. Det
ærede Medlem ønsker at benytte Udvalget til
at udarbejde en Betænkning over Sagen. Jeg
har ikke saa megen Interesse for Betænkninger
som det ærede Medlem. Mig forekommer
det, at overfor Lovforslag, der forkastes, er
Udarbejdelsen af en Betænkning temmelig
spildt Uleilighed, og i det Hele taget tror
jeg, at det at arbejde for Rigsdagstidenden
i en Sag, der ikke skal komme Noget ud af,
er et temmelig ørkesløst Arbejde, da vi alle
vide, at de Menninger sandelig ere saa, som
overhovedet læse dette Bær. Men altsaa
for at skrive en Betænkning tror jeg ikke vi
skulle nedsette Udvalg, det lønner næppe
Umagen. Naar det ærede Medlem er enig
med os i, at dette Lovforslag bør forkastes,
tror jeg, det vilde være rigtigt, om han
stemte med os og forkastede det, thi den Be-
tingelse, det ærede Medlem stillede andre
ærede Talere her i Thinget om, at de, hvis
det var deres Mening at ville visne denne
Sag i Udvalget, skulde staa op og sige det
med aabent Hjerte lige overfor os, tror jeg
ikke, at han vil faae opfyldt. Nei, naar

man vil visne en Sag, saa hedder det netop,
at man vil arbejde ivrig og virksom; saa
siger man ikke, at man vil visne den.
(Berg: Jo, jeg har sagt det!) Saa, det
ærede Medlem siger undertiden at han vil
det, men jeg tror ikke, det er almindeligt.
I Reglen ville de Folk, der have det i
Sinde, netop se meget fromme ud, og for-
sikre at de have de bedste Hensigter. Det er
Noget, man erfarer ved mange Leiligheder,
og det skulde undre mig, om det ærede Med-
lem for Veile Amts 2den Valgkreds (Berg)
aldrig skulde have oplevet noget Saadant.
Svovrigt skal jeg ikke negte, at jeg med stor
Tilfredsstillelse har hørt det ærede Medlem
for Veile Amts 2den Valgkreds udtale en
saa høi Grad af Ærbødighed for det, vi
kalde Forhandlingspolitik, som han her har
udtalt. Det er af Hensyn til Forhandlings-
politiken, at det ærede Medlem ønsker Sa-
gens videre Fremme. Som sagt, det glæder
mig, men man kan ogsaa drive sin Tilbøie-
lighed til Forhandlingspolitik udover rimel-
lige Grænser, drive Uguderi med den. Det
forekommer mig, at det ærede Medlem der
er inde paa en Ekstraplan. Naar han nem-
lig mener, at man af Høflighed og for ikke
at blive misforstaaet af det andet Thing
bør lade Sagen gaa videre og skrive en Be-
tænkning derom, saa synes jeg ikke, at det
er Forhandlingspolitik. Jeg forstaaer saa
ikke Forhandlingspolitik ganske paa samme
Maade som det ærede Medlem. For mig
er Modspætningen mellem Forhandlingspolitik
og Visnepolitik ikke en Modspætning mellem
saa Ord og mange Ord, men en Modspæt-
ning mellem en Bestræbelse for at faae
Noget ud af Sagen og en Bestræbelse for,
at vedkommende Ting skal gaa ud af Verden
og ikke blive til Noget. At forhandle alene
for at udvikle Meninger og Tanker og for
at fylde Rigsdagstidenden eller for at mo-
tivere sin Stilling er Noget, jeg ingen Pris
sætter paa. Naar jeg er klar paa, at en
Sag ikke egner sig til at fremmes, tror jeg,
at Forhandlingspolitiken kræver, at denne
Sag bliver forkastet; det tror jeg vil være
en rigtig og forstandig Opfattelse af For-
handlingspolitiken. I den Henseende kan
jeg ikke negte, at jeg meget har beundret den
Fremgangsmaade det andet Thing jævnlig
har brugt overfor private Lovforslag, der
ere komne fra dette Thing, nemlig at for-